

Prima instanță: Judecătoria Ungheni – V. Șchiopu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Anton, O. Cojocaru, A. Panov

ÎNCHEIERE

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Te-Star Company”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Mihail Chilinciuc împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Te-Star Company”, intervenient accesoriu Ivan Iacobciuc cu privire la restituirea sumei,

împotriva deciziei din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Te-Star Company” și s-a menținut hotărârea din 27 iulie 2020 a Judecătoriei Ungheni,

constată:

La data de 20 februarie 2019 Mihail Chilinciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Te-Star Company”, prin care a solicitat încasarea dublei arvune în mărime de 32 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că la 14 aprilie 2018 s-a adresat la magazinul E-Market (SRL „Te-Star Company”) cu sediul în mun. Ungheni, str. Decebal, nr. 3/3 pentru procurarea unui motocultor de model BUIVOL X90, la prețul de 33 200 lei, pentru care a lăsat un avans în sumă de 16 000 lei, fapt ce se confirmă pe deplin prin recipisa scrisă personal de către vânzătorul-consultant al magazinului Ivan Iacobciuc, pe care a fost aplicată și ștampila întreprinderii.

În urma achitării avansului, magazinul urma ca în termen de 3-4 zile să livreze motocultorul acasă, iar dânsul să achite restul sumei. Însă, până la momentul înaintării cererii de chemare în judecată, nu i-a fost livrat motocultorul, necătând la faptul că de mai multe ori s-a adresat cu această cerință către vânzător.

La 20 decembrie 2018 a expediat în adresa SRL „Te-Star Company” o cerere, prin care a solicitat soluționarea amiabilă a litigiului, însă careva acțiuni nu au fost întreprinse.

Prin încheierea din 04 februarie 2020 a Judecătoriei Ungheni s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Ivan Iacobciuc. (f.d. 80, vol. I)

Prin hotărârea din 27 iulie 2020 a Judecătoriei Ungheni s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Mihail Chilinciuc.

S-a încasat de la SRL „Te-Star Company” în beneficiul lui Mihail Chilinciuc suma de 16 000 lei cu titlu de avans în baza recipisei din 14 aprilie 2018 și taxa de stat în sumă de 480 lei.

În rest, s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată. (f.d. 101, 110-112, vol. I)

SRL „Te-Star Company”, în termen, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Ungheni.

Prin decizia din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către SRL „Te-Star Company”.

S-a menținut hotărârea din 27 iulie 2020 a Judecătoriei Ungheni.

S-a încasat din contul SRL „Te-Star Company” în beneficiul lui Mihail Chilinciuc suma de 2200 lei cu titlu de cheltuieli de transport și cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 1500 lei. (f.d. 227, 228-232, vol. I)

În susținerea concluziei sale instanța de apel a reținut că instanța de fond temeinic și legal a concluzionat, că recipisa semnată de Mihail Chilinciuc în calitate de cumpărător și Ivan Iacobciuc reprezentantul vânzătorului SRL „Te-Star Company”, constituie un antecontract, prin care ambele părți s-au obligat să încheie în viitor un contract de vânzare-cumpărare a bunului. Întru executarea acestui contract, Mihail Chilinciuc a plătit în calitate de avans suma de 16 000 lei.

Deoarece, între părți contractul de vânzare-cumpărare nu a fost încheiat, iar Mihail Chilinciuc nu a recepționat bunul pentru care a achitat plata în avans, în opinia instanței de apel, prima instanță corect a ajuns la concluzia de a încasa de la SRL „Te-Star Company” în beneficiul lui Mihail Chilinciuc a sumei de 16 000 lei cu titlu de avans în baza recipisei din 14 aprilie 2018, indiferent de vinovăția părților la neîncheierea tranzacției.

Cu referire la argumentul SRL „Te-Star Company” că nu a încredințat lui Ivan Iacobciuc comiterea cărorva acțiuni care contravin legii și care ar cauza prejudicii, care sunt deja de natură penală, instanțele au reținut prevederile art. 1403 alin. (1) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019) și faptul că potrivit contractului individual de muncă nr. 26 din 16 octombrie 2017 Ivan Iacobciuc a fost angajat în calitate de manager-vânzări la SRL „Te-Star Company”, fiind persoană cu răspundere materială, i-a încredințat exercitarea anumitor funcții, l-a împuternicit să săvârșească anumite acte, iar angajatul urma să le săvârșească corespunzător, astfel că prejudiciul cauzat de Ivan Iacobciuc în exercitarea funcțiilor încredințate, se consideră a fi cauzat prin acțiunile SRL „Te-Star Company”.

La data de 24 mai 2022 SRL „Te-Star Company” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 27 iulie 2020 a Judecătoriei Ungheni, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a pretențiilor reclamantului.

În motivarea recursului recurenta a invocat că nu este de acord cu constatările instanței de apel, deoarece nu s-a expus asupra argumentelor apelantei, ori atât Mihail Chilinciuc, cât și SRL „Te-Star Company” au fost prejudiciați prin acțiunile lui Ivan Iacobciuc, având calitate de părți vătămate în dosarul penal de învinuire a lui Ivan Iacobciuc, iar la data pronunțării deciziei, exista o sentință executorie, prin

care s-a dispus încasarea de la Ivan Iacobciuc în beneficiul lui Mihail Chilinciuc a sumei de 16 000 lei.

Respectiv, existând un act judecătoresc, prin care s-a dispus încasarea prejudiciului în beneficiul lui Mihail Chilinciuc, prin decizia instanței de apel s-a dispus încasarea aceluiași prejudiciu, existând două hotărâri executorii.

În conformitate cu articolul 433 lit. a), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Completul constată că, în speță, cererea de recurs este îndreptată împotriva deciziei din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă. De asemenea, aceasta este depusă de către SRL „Te-Star Company”, care are calitatea procesuală de pârâtă și este îndreptățită să o conteste, nefiind depusă repetat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 10 februarie 2022.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a fost expediată în adresa reprezentantului recurente SRL „Te-Star Company”, avocatului Anatolie Bruma la data de 28 martie 2022 prin poșta electronică. (f.d. 234, vol. I)

Astfel, recursul declarat la 24 mai 2022 de către SRL „Te-Star Company”, este în termen.

La data de 08 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a notificat participanților la proces copia recursului motivat, explicându-le dreptul de a depune referință asupra criticilor formulate în recurs. (f.d. 21, vol. II)

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către SRL „Te-Star Company”, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care

se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SRL „Te-Star Company”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă SRL „Te Star-Company” și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Te-Star Company”, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (11) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Te-Star Company”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas